

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Corpus Juris Canonici

Gregor <XIII., Papst>

Coloniae Munatianæ, 1665

4 Si cadit accusans, se non purget reus inde.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62915](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-62915)

pravaricator dicitur. Quid igitur de eo fiet: Sive pravitato iudicio, sive publico pravaricator est: hoc est: prodiderit causam, hic extra ordinem solet puniri. ¶ Sciendum a est, quod hodie in, qui pravaricati sunt, pena imponitur extraordinaria] & infra. [¶ Accusator b de pravaricatione convictus, postea ex lege non accusat. ¶ In c omnibus causis (præterquam in sanguine) qui delatorem corrumpit, pro vido habetur. ¶ Intra lib. 98. tit. de abolitionibus criminum. [¶ Pravaricatorum d esse eum ostendimus, qui contra e. cum reo, & translatiis movere accusandi desingitur: quod proprias quidem probationes dissimularet, & falsas vereret accusationes admitteret. ¶ Si qui autem ab accusatione citra abolitionem desisterit, punitur. Absolutio pravitati a præditiis f postulari, ac impetrari solet: item pro tribunali, non de plano: nec præsertim cognitionem alteri demandare potest. Si plura crimina eidem intulerit, singulorum abolitionem debet petere, alioqui, prout quid adniserit g eius nomine senatusconsulti poenam patitur. ¶ Et titulo eodem. [Desuisse h eum accipi-mus, qui in totum animam agendi deposuit, non qui distulit accusationem: sed qui permissi Imperatori i ab accusatione desistit, impunitus est.] Absolutio enim poenam remittit, infamiam non tollit. Unde Imp. Valentinianus, Valens, & Gratianus A.A. lib. 9. Cod. eod. titulo, de generali abolitione dixisse leguntur. [¶ Indulgentia k, Patres conscripti, quos liberat, vniat: nec infamiam criminis tollit, sed poenam gratiam facit. Si autem, restituo te in integrum, Principis dixerit, infamiam tollit. Unde in eodem lib. tit. de sententiam passus, & restitutus, cuiusdam deportato in insulam Imperator Antonius dixisse legitur: [Restituo te in integram provinciam tuam,] & adjecit. [Vt autem scias, quid sit in integrum restituere, restituo te honoribus & ordini tuo, & omnibus ceteris.]

1 ¶ Calumniatoribus poena legitime irrogatur] Hæc verba licet in collatis Gratiani manuscriptis exemplaribus non habeantur, tamen quia sunt etiam in Pandectis, non sunt expuncta.

2 ¶ Si autem interloquendo] Hæc verba verulor Gratianus verba iuriconsulti. Hinc autem usq. ad vers. oportet. referre tantummodo sententiam.

O. V. AESTIO V.

¶ Quam ponit post tertiam, qua hancur questionum simillimone est argumentum.

Deficientibus vero accusatoribus, reus non videtur esse cogendus ad purgationem. Sicut enim rei possesser de-ficiente ad hoc titulum sua possessio probare non cogitur, ita qui impetratur, ad innocentiam suam probandam cogendus esse non creditur. Auctoritate quoque Papæ Cornelii, & Triburienfis concilii sacerdotibus jurare prohibentur, nisi pro recta fide.

C. I. ¶ Iuramentum à sacerdotibus non est exigendum.

Ait enim Cornelius episcopus, secunda ad Rufinum Episcopum orientalem.

Sacramentum à summis sacerdotibus vel Dei ministris exigi, nisi pro fide recta, minime cognovimus: nec sponte eos jurasse reperimus.

In vetustis codicibus caput hoc conjunctum est cum duobus sequentibus, que sunt ex eadem epistola Cornelii Papæ.

¶ Summis] Sic habet originale. Sed Burchardus & Ivo in quarta parte, ab Episcopis, & reliquis ordinibus exigi. Idem vero Ivo in parte 12. à summis sacerdotibus, vel reliquis Dei ministris.

C. II. ¶ De eodem.

a L. 2. Sciendum. b L. 1. Accusator. c L. 9. Cod. tit. d d. L. 1. ad senatusconsultum Turpilia. s. pravaricatorum. e al. conclusit. f al. præfide. g al. amiserit. h L. 13. desistisse. i al. accusatione. k tit. 43. l. 3. & in Cod. Theod. l. 9. tit. 38. tit. 31. l. 1. s. restituo. l Burch. lib. 1. c. 193. Ivo p. 5. c. 309. & p. 12. c. 71.

Idem paulo inferius. Nos a sanctorum exempla sequentes, sanctorum a postolorum, eorumque successorum iura firmiter & sacramenta incursa fieri prohibemus.

C. III. ¶ De eodem.

Idem ibidem. Nos sacramentum Episcopis necimus oblatum, ne nunquam fieri debet.

¶ Debet] Sequitur, nisi pro recta fide, que scilicet sunt: quia in optimis manuscriptis, neque in ipsa epistola hoc loci invenitur, sed sup. ead. cap. 1.

C. IV. ¶ Si quis Presbyter contra laicum, vel laicum contra Presbyterum querimoniam habeat, Episcopo præcipiente terminetur.

Item ex concilio Triburienfi, c. 21.

Si quis Presbyter contra laicum, vel laicum contra Presbyterum aliquam habet querimoniam contra fidem, Episcopo præcipiente e sine personarum acceptatione finiatur, & laicus per iuramentum d (si necessitas expurger: Presbyter vero vice iuramenti e, per iuramentum confederationem interogetur f, quia factum ex levi causa iurare non debent. Manus enim per eorum corpus, & sanguis Christi conficitur, iuramento pollicetur? ablit: cum Dominus in Evangelio discipulis (quorum vicem nos indigni in sancta gerimus ecclesia dicat [Nolite g omnino iurare: Sit autem sermo vester, est, est: non, non. Quod autem his abstinendum est, à malo est.]

2 pars. Verum his auctoritatibus non omnimoda iuramentum prohibetur fieri à sacerdotibus: sed tantum incauta, & ea, quæ qualibet causa temporalis iudici offeruntur. Cum autem populi famia sacerdotum opprimuntur, tunc ad innocentiam suam afferentia ramena debent offerri.

C. V. ¶ Sacerdos à populo accusatus, iuramentum innocentiam suam afferat. Unde Gregorius Papa tertius ad Bonifacium, episcopus, r. h.

Presbyter s, vel quilibet sacerdos, si à populo accusatus fuerit, & certi non fuerint testes, qui criminis lato approbent veritatem, iusjurandum in medio eius illum testem proferat de innocentia suæ puritate, in nuda & aperta sunt omnia.

C. VI. ¶ De Leone Episcopo, quem locutus Gregorius purgationem præbere fecit. Item ex registro Gregorii lib. 2. indit. n. episcopus ad Iulianum Prætorum. 1

Habet h hoc proprium antiqui hostis invadit, quos in pravorum actuum pertratione (deus resistente) dejicere non valet, opiniones eorum, facti ad præfens simulando, dilaceret. Quoniam iugiter quædam contra sacerdotale propositum de Leone fratre & Coepiscopo nostro sinister rumor apersevit, utrumque ra essent, districta diutius fecimus inquisitione perquiri: & nullam in eo de his, quæ dicta fuerant, culpam invenimus. Sed ne quid videretur omissum, quod necesse potuisset quibus cordi remanere, ad beati Petri sacratissimum corpus districta eorum exabundanti fecimus sacramenta præbere. Quibus præstitis magna laetitia exultatione gavisi, quod hujusmodi experimento innocentia ejus evidenter enituit. Pro quare gloria vestra prædictum virum cum omni charitate suscipiat, & reverentiam ei, qualem sacerdoti decet, exhibeat, ut qua in cordibus remaneat, de his quæ sunt jam purgati.

a Ivo p. 12. c. 77. b Burch. l. 1. c. 187. Ivo p. 6. c. 22. Pann. l. 1. c. 1. al. regente. d al. purgamento. e al. purgamento. f al. constringatur. g Matr. s. h & l. 7. cap. 21. i Anf. l. 1. c. 10. Burch. l. 2. c. 186. Ivo p. 6. c. 231. Pann. l. 1. c. 9. k Paby. l. 1. c. 1. Ansel. l. 6. c. 162. Burch. l. 1. c. 194. Ivo p. 5. c. 309. Pann. l. 1. c. 11.

ta, dubietas. Sed ita supra scripto vos Episcopo devotissime oportet in omnibus adhaerere, ut congrue decenterque Deum in ejus persona, cujus minister est, videamini honorare.

C. VII. *Quomodo beatus Gregorius Mennam Episcopum iuramento purgari fecit.*
Item ex eodem ad Brunichildam Reginam
Francorum lib. 11. epist. 8.

Mennam a vero reverendissimum b fratrem, & cõ-episcopum nostrum, postquam ea, quæ de eo dicta fuerant, requirentes, in nullo invenimus culpabilem esse, qui insuper ad sacratissimum corpus Petri Apostoli sub iurejurando, satisfaciens, ab his quæ objecta ejus opinioni fuerant, se demonstravit alienum, & reverti illuc purgatum, absolutumque permittimus: quia sicut dignum erat ut si in aliquo reus existeret, culpam in eo canonicè puniremus, ita dignum non fuit, ut cum adjuvante innocentia diutius retinere, vel affligere in aliquo debereamus. Purgationem i tamen e ante te duobus sibi sacerdotibus, junctis, ubi accusator cessaverit, eundem ex se præbere tuo committimus arbitrio. Vulgarem denique, ac nulla canonica sanctione fultam legem, serventis scilicet, si vestigia aque, igiturque ferri contactum, aut cuilibet popularis inventionis (quia fabricante hæc sunt omnino hæc invidia) nec ipsum exhibere, nec aliquo modo te volumus postulare, imò Apostolica auctoritate prohibemus firmissimè.

C. VIII. *De Maximo Salonitano Episcopo, qui iuramento seipsum purgavit.*
Item Gregorius Castorio Notario Ravennæ, lib. 7. ind. 1. 2. epist. 80.

Quanto d à nobis eredi tibi, & necessariam vides causas inungi; tanto te strenuum debes & sollicitum exhibere. Proinde, si Maximus Salonitanus praefito sacramento si maverit se simoniaca hæresi non teneri, atque de aliis ante corpus sancti Apollinaris tantummodo requisitus, innoxium se esse responderit, & de inobedientia sua penitentiam (sicut adputavimus) egerit, volumus, ut ad consolandum illum, epistolam, quam ad eum scripsimus (ubi ei & gratiam nostram, & commanionem nos reddidisse signavimus) experientia tua dare debeat; quia sicut in contumacia persistentibus se veros nos esse convenit, sic iterum humilitatis & penitentibus negare locum venia non debemus.

C. IX. *De eodem.*
Item Maximiano Episcopo Ravennæ, lib. 7. epist. 79.

Quæ de causa Maximi sint agenda, ex epistolis, quas ad vos ante transmissimus, agnovistis. Sed quia

a Poly. ibid. Buch. li. 1. c. 16. f. 100 p. 3. Pam. 1. 1. c. 6. Alex. II. Raynaldi Episcopo. b al. reverentissimum. c f. 100 p. 10. c. 15. Pam. 1. 1. c. 6. d. Poly. lib. 2. tit. 37.

qualis de hac re fraternitatis vestre voluntas sit, ac magis petito, à presentium latore Castorio chartulario nostro renunciantem cognovimus; ideò, si idem Maximus coram vobis, & prædicto chartulario nostro, de simoniaca hæresi præfiteo se sacramento purgaverit, atque de alii ante corpus sancti Apollinaris (ut scripsimus) tantummodo requisitus liberu se esse responderit, causam ipsius, fraternitatis vestre, de eo, quod excommunicatus Missarum solennia agere præsumperit, iudicio committimus, quæ debeat penitentia talis culpa purgari. Et ideò quidquid vobis secundum Deum placet, securi disponite, nec aliquid de nobis dubium habeatis. Nam quidquid à vobis de hac causa fuerit ordinatum, nos & gratè suscipimus, & libenter admittimus.

C. X. *Qualiter Sixtus semetipsum purgavit.*
Item Sixtus Papa III. epist. ad Orientales Episcopos, c. 1.

Mandatis a, ut scriberem vobis, qualiter instans iurgium contra me suscitatum sit, vel à quo, ut vestro adminiculo pelleretur, & causa mea firmaretur. Scitote me criminari à quodam Basso, & injustè persequi. Quod audiens Valentinianus Augustus, nostra auctoritate synodum congregari iussit. Et factò concilio cum magna examinatione satisfaciens omnibus (licet evadere satis aliter potuissem) suspitionem tamen fugiens, coram omnibus me purgavi, me scilicet suspitione, & amulatione liberans, sed non aliis, qui noluerint, aut sponte hoc non elegerint, faciendo b formam exemplumque dars.

C. XI. *De causa Guillandi Presbyteri.*
Item Alexander Raynaldo Cuman Episcopo.

Sper e causa Guillandi Presbyteri tui de morte Episcopi sui, prædecessoris tui, infamati, in medium consulimus itaque circumstantium fratrum unanimi assensu tue dilectioni rescribimus, præfatum Guilandum Presbyterum ante te præstantem, ubi si certi accusatores defuerint, tunc dicentem iustitia sine omni controversia Presbyter, quæcumque ob hoc injustè amittit, ac sacerdotium accipiat, & integra beneficium.

C. XII. *De purgatione clericorum, si convincti non potuerint.*
Item ex concilio Agathensi.

Si d legitimi accusatores crimina i sacerdotis probare non potuerint, & ipse negaverit, tunc ipse cum seipsum expuret. Diaconus vero, si eodem crimine accusatus fuerit, cum tribus semetipsum excuset.

C. XIII. *De eodem.*
Item ex concilio f. Herdeni.

Presbyter g si à plebe sibi commissa, mala opinio ne infamatus fuerit, & Episcopus legitimis testibus approbare non potuerit, suspendatur h usque ad dignam satisfactionem: ne populus fidelium in eos scandalum patiarur. Digna vero satisfactio est, (sicut i à majoribus constitutum esse docetur) quando si ve-

a Nye. epist. 7. ad Michastem. b al. faciendi. c Pam. 1. 1. c. 7. f. 100 p. 10. c. 16. & in ep. ad Vildebertum Canomanensem. d ex. de purg. can. c. si quis Presbyter. Burci. lib. 2. c. 18. f. 100 p. 6. c. 226. Pam. 1. 1. c. 3. e al. suis eisdem ordinis. f c. 18. f. ead. g Bure. lib. 1. c. 184. f. 100 p. 6. c. 229. Pam. 1. 1. c. 9. h al. suspendatur ab officio Presbyter usque.

secundum canones, siue ad arbitrium Episcopi septem sibi collegas adiungit, & jurat in sacrosancto 2 Evangelio coram posito, quod crimen sibi illatum non perpetravit. Et hac satisfactione purgatus, securè deinceps suum exequatur officium.

1 ¶ Sicut à majoribus constitutum. Hoc loco, sicut & paulo inferius, plura sunt verba apud ceteros collectores.

2 ¶ Sacrosancto. Apud eosdem legitur, in sacro coram posito Evangelio, quò facit cap. testimonium. in versu. nemo clericum. infra 11. q. 1.

C. XIV. ¶ De eodem. PALEA.

[Item Sylvester Papa.]

Accusatum a simoniacum necesse habuimus summo opere per scripturam prohibere, ne Missarum solennia celebrare debuisset, donec quid esset verius potuissimus cognoscere.

¶ Citatur hic ex Sylvestro, fere idem est in decret. tit. de simo. c. accusatum. Et ibi tribuitur Desdaro Pontifici. Sed in nullu horum duorum Pontificum scriptis, que extant, tale aliquid est inventum. In regesto B. Gregorii lib. 3. epist. 3. Maximo presumptari ecclesie Salomona hac legitur. Peruenit itaque ad nos, quòd per simoniacam heresim fueris ordinatus. Sed & alia de te multa hic dicta sunt, de quibus unum quàm maxime fuit, propter quòd necesse habuimus te summo opere per scripta nostra prohibere, ne Missarum solennia celebrare debuisses, donec quid esset, verè potuissimus addiscere. Et ex hac epistola videri potest accepta hac palea, & c. accusatum & c. quates. extra de simo. Nam initium ipsius epistole est, Quoties contra, &c.

C. XV. PALEA.

[Item ex concilio Triburienfi.]

Nobilis homo, vel ingenuus, si in synodo accusatur, & negaverit, si eum constiterit fidelem esse, cum duodecim ingenuis se expuret: si autem deprehensus fuerit in furto, aut perjurio, aut falso testimonio, ad iuramentum non admittatur, sed (sicut qui ingenuus non est) ferventi aqua, vel candenti ferro se expuret.

¶ Burchardus etiam citat ex concilio Triburienfi, cap. 10. Et in Triburienfi illo, quod extat impressum, habentur nonnulla ad hanc rem facientia.

C. XVI. ¶ De eodem.

[Item Hincmarus Rhemorum Episcopus.]

Si mala fama de Presbytero extierit, & accusatores ac testes legales defuerint, ne contra Apostolum d. infirmorum corda de mala fama Presbyteri percutiantur, & ne vituperetur ministerium nostrum, neve securiores Presbyteri existentes licentius in peccatum prolabantur, secundum decreta 1 majorum cum denominatis sibi vicinis Presbyteris, quos scimus se nolle pejerare, sacramento famam purget.

¶ In concilio Rhemensi Triflesiano 9. c. refertur synodus ab Hincmaro Rhemorum Archiepiscopo habita in qua habetur hoc caput.

1 ¶ Secundum decreta. In synodo legitur, secundum decretum Gregorii junioris sit iusjurandum in medio, & habeat malæ famæ Presbyter in sacramento purgationis suæ eum testem, quem habebit & iudicem.

C. XVII. ¶ De eodem.

[Item Innocentius Aquilegenfi Patriarcha & Mantuano Episcopo.]

Quoties frater noster Tridentinus Episcopus in nostra presentia de simonia sit impetitus, prudentiam vestram latere non credimus: cujus causa tandem in nostra presentia ventilata, producti sunt adversus eum accusatores, viva e voce, & scripto asserentes, quòd ecclesiam sancti Petri de Pado s. Presbytero Paulo dedit pro quatuor modis frumenti g, quos ab eiusdem

a Extr. de pur. can. c. 1. Burd. lib. 16. c. 19. b Ivo p. 6. c. 420. c al. defecerim. d 2. Corinth. 6. e al. una. f al. Pajo. g al. furine.

ecclesie laicis accepit. Verum quoniam nec a ceteris res, nec testes secundum formam canonum, & sanctorum Patrum statuta in causa ipsa procedere poterant communi fratrum nostrorum concilio iudicari, tertia manu sui ordinis, & quatuor a abbatum & religiosorum sacerdotum de supradicta simonia in rebus presentia se debeat expurgare. Potrò purgationis reus erit huiusmodi. Idem Episcopus super sancta Evangelii primùm jurabit, quòd pro ecclesia sancti Petri de Pado Presbytero Paulo danda, neque ipse per se, neque per submissam personam, neque alius pro eo, se scienter purgationem receperit. Deinde verò purgatores super sancta Dei Evangelia jurabunt, quòd sicut ipsi credunt, verum juravit. Nos itaq; causa huius seiem committimus prudentie vestre, mandamus vobis, ut congruo locorum unum convenire curetis, & ita causam iuxta presentiam tenorem præstante Domino restitueris, quatenus de omnis de cetero huius questionis scrupulus auferatur. utrique parti sua iustitia conservetur. Si quis vobis vobis, certa præpediente causa, interesse non poterit, vosque adesse poterit, idem iudicium terminare. Quod si prædictus frater noster A. prædictam purgationem fecerit, vos ei auctoritate nostra prædictum officium Tridentinam ecclesiam restituite. Hanc autem purgationem ante proximam purificationem beate Marie virginis adimplere iubemus.

¶ Caput hoc extat in decret. tit. de purg. canon. & prædictum Innocentio tertio. Sed visum est ibi esse mendum, ut III. sit postea pro II. Nam collector Decretalium solet in Pontificibus non nom olfor vate, ut eos qui antecesserint prius citet. Ita, cum illi caput habeat ante aliquot canones Alexandri, ac Lucitrem, præcesserint Innocentium III. non videtur huic posse tribui: quoniam habeatur etiam eidem adscriptum inter opera ipsius post presones, & in conciliis, que in quatuor tomos sunt divisa, remota. A plerisque autem manuscriptis Gratiani codicibus, etiam in quibus palea esse solent, totum istud caput abest. A versibus autem Nos itaque usque ad finem abest ab omnibus.

In præmissis auctoritatibus subintelligitur, si reus se purgaverit, ut sacri canones modum, non necessitatem purgandi accipi imponant: sicut apparet ex sine capituli Sixti Papæ, & auctoritate Leonis, qui data purgatione ait de seipso.

C. XVIII. ¶ De Leone qualiter se purgavit.

Vditum est, fratres charissimi, qualiter malis Amnes in me gravia crimina confinxerunt. Quare rem ego Leo Pontifex sanctæ Romanæ ecclesie pueri co me in conspectu vestro, coram Deo & angelis qui istas criminofas, & sceleratas res, quas illi mihi obijciunt, nec perpetravi, nec perpetrari iussi. Hoc autem faciens, non legem præscribo ceteris, qui ad hæc cogantur.

¶ Caput hoc est Leonis tertii. Tota verò historia falsæ accusationis & purgationis ipsius refertur in vetustis Pontificalibus, ex quibus magnam partem accepit S. Antoninus p. 2. hist. rom. cap. 1. §. 3. de qua etiam re meminit Marianus Scotus, & Antoninus libr. 4. cap. 90. Apud Burchardum & Ivoem prænotat hoc caput, atque hæc visa sunt notata digna. Quamobrem ego Leo Pontifex S. R. E. à nemine iudicatus neque coactus, sed spontanea mea voluntate purifico me in conspectu vestro, coram Deo & Angelis ejus, qui conscientiam meam novit, & beato Petro principe Apostolorum, in cuius conspectu constitimus, quia istas criminofas, & sceleratas res, quas illi mihi obijciunt, nec perpetravi, vel perpetrari iussi. Testis est mihi Deus, in cuius iudicium venturi sumus, & in cuius conspectu constitimus. Et hoc propter suspiciones malis tollendas mea spontanea voluntate facio, non quasi in canonibus inventum sit, aut quasi hanc consuetudinem

a al. quarta manu. b Burchard. lib. 109. Ivo p. 1. cap. 10. Pann. lib. 5. c. 4.

aut decretum in sancta ecclesia successoribus meis, nec non & fratribus, & Coepiscopis nostris imponam, sed ut melius à vobis abscindatis rebelles cogitationes.

Ecce qualiter summus Pontifex semetipsum purgat, nec tamen ceteris necessitatem purgandi præscribit. Unde datur intelligi, quod satisfactio purgationis in voluntate consistit accusati, non in arbitrio iudicis. Sed cum in Ilerdensi a concilio Presbyter jubetur suspensam usque ad dignam satisfactionem, cum etiam decreto Leonis in arbitrio ponatur Episcopi, quia manus sacerdoti purgare se debeat, patet quod ad purgationem cogendus est, nec in sua voluntate, sed in arbitrio iudicis consistit.

C. XIX. § Qualiter sacerdos se purgare debeat.

Unde Leo Papa scribens ad Carolum Regem ait.

Omnibus & vobis vili aut auditu notum esse non dubitamus, quod sapientissime suadente antiquo hoste, sacerdotibus crimina diversa obijciantur. Sed qualiter & ex eis ab his rationabilis examinatio, & satisfactio fiat, licet tempore bonæ memoriæ Domini genitoris vestri d. Epimi, sive præfatis temporibus à sanctis patribus, & reliquis bonæ devotionis hominibus sapientissime ventilatum fuerit, nos tamen pleniter, & ad liquidum definitum reperire inimè quivimus. Nostris quippe temporibus idipsum à sanctis Episcopis, & reliquis sacerdotibus, & ceteris ecclesiasticæ dignitatis ministris vestris in regnis, seu in aliis Deo degentibus, nobisque unà cum eis agentibus, sapientissime propter multas, & nimias reclamaciones, quæ ex hoc ad nos ex diversis partibus venerunt, ventilatum est. Sed qualiter consulto Domini & patris nostri Leonis Apostolici, cæterorumque Romanæ ecclesiæ Episcoporum, & reliquorum sacerdotum, sive orientalium, & grecorum patriarcharum, & multorum sanctorum Episcoporum, & sacerdotum, nec non de nostrorum, & Episcoporum, omniumque cæterorum sacerdotum, ac levitarum auctoritate, & consensu atque reliquorum fidelium, & cunctorum consiliariorum nostrorum consulto definitum est, vos s. omnes utriusque ordinis ministros scire volumus. Statutum est namque ratione, & necessitate, ac auctoritate prædicta consulto omnium, ut quotiescunque cuiquam sacerdoti crimen imponitur, si ipse accusator talis fuerit, ut recipi debeat (quia quales ad accusationem sacerdotum admitti debeant, in canonibus pleniter expressum est) si autem, ut dictum est, ille accusator, qui canonicè est recipiendus, eum cum legitimo numero verorum & bonorum testium approbare in conspectu Episcoporum poterit, canonicè dijudicetur: & si culpabilis inventus fuerit, canonicè damnetur. Si verò eum supra scripto prætextu approbare ipse accusator minime poterit, & hoc canonicè definitur. Ipse ergo sacerdos, si suspiciosus, aut incredibilis suo Episcopo, aut reliquis suis confacerdotibus, sive bonis & iustis de suo populo, vel de sua plebe hominibus fuerit, ne in crimine, aut in prædicta suspitione remaneat, cum tribus, aut quinque, vel septem bonis, ac vicinis sacerdotibus, exemplo Leonis Papæ (qui duodecim 2 Episcopos in sua purgatione habuit) vel eo amplius, si suo Episcopo visum fuerit, aut necesse propter tumultum populi inesse prospexerit, & cum aliis bonis & iustis hominibus se sacramento coram populo super quatuor Evangelia dato purgatum ecclesiæ reddat. Si quis autem scire desiderat, quales testes ad accusationem sacerdotum recipi debeant, & quidquid g. de accusatione faciendum sit, pleniter in canonibus reperire poterit.

§ Apud collectores capituli hoc ita fertur, quasi acceptum sit

a supra ca. Presbyter si à plebe ca. seq. b cap. s. cap. 34. l. 1. no p. 6. cap. 49. Pan. l. 3. cap. 3. c. al. quoniam qualiter. d. al. nostri. cap. e. al. nostri. cap. f. vobis omnibus. cap. g. al. quid.

ex aliquo decreto epistola Leonis ad Carolum. Verum ex libro quinto capitularium, (ubi hoc ipsum est cap. 34.) atq. ex ipsa etiam orationis forma facti constat edictum fuisse hoc capitulare nomine Caroli Magni, ipso Leone tertio consulto, & cum consilio multorum Episcoporum. Quod tamen pius princeps, quia sibi jurisdictionem in Presbyteros arrogasse videbatur, libro septimo capitularium, c. 28. emendavit, ita scribens. Omnibus vobis, tam presentibus, quam & futuris scire cupimus, quia de consulto sedis Apostolicæ, & omnium nostrorum Episcoporum, ac reliquorum sacerdotum, atque maximè cunctorum fidelium nostrorum de criminatorum purgatione sacerdotum causam tractavimus, eamque cum testibus (sicut in anteriori capitulari nostro continentur) fieri decrevimus: quoniam nesciebamus eandem causam, à beato Gregorio Papa esse definitam. Nam cum Vormacix generalem conventum habuissemus, allata est nobis à Riculfo Magontiacensi metropolitano epistola beati Gregorii Papæ, in qua inter cætera continebantur hæc: [De Presbytero verò, vel quolibet sacerdote, à populo accusato, si certi non fuerint testes, qui crimini illato approbent veritatem iusjurandum erit in medio, & illum testem proferat de innocentia suæ puritate, cui nuda, & aperta sunt omnia, sicque maneat in proprio gradu.] Illa verò omnia, quia vires nostras excedunt in iudicio Episcoporum iuxta canonicam sanctionem definienda relinquimus, ut hæc, quando orta fuerint, ita definire satagant, ut nec secundum sæculum iustam reprehensionem, nec penes Dominum (quod absit) damnationem, sed æterna beatitudinis, ipso auxiliante, qui omnia infusa præstat, præmia consequantur.

1. ¶ [Nostrorum Episcoporum] In vulgatis legebatur, nostrorum Romanorum Episcoporum: sed vox Romano-rum, abest non modo à capitulari, sed etiam à verisioribus Gratiani codicibus, & ab Ivone Panormia autem habet [nostrorum Episcoporum, omniumque Romanorum sacerdotum.]

2. ¶ [Qui duodecim] Hac usque ad vers. habuit, sunt etiam apud ceteros collectores, sed non in capitulari.

3. pars. Iuramento verò, candentis ferri, vel ferventis aquæ purgatio non est adijcienda.

C. XX. § Candentis ferri, & ferventis aquæ iudicium in ecclesia fieri prohibetur.

Unde Stephanus quintus Humberto a Episcopo Moguntino.

Consulisti b de infantibus, qui in uno lecto dormientes cum parentibus mortui reperiuntur, utrum ferro candente, aut aqua fervente, seu alio quolibet examine parentes se purificare debeant, eos non oppressisse. Monendi sunt namque & protestandi parentes, ne tam tenellos secum in uno lecto collocent, ne negligentia quolibet proveniente suffocentur, vel opprimantur, unde ipsi homicidii rei inveniantur. Nam ferri candentis, vel aquæ ferventis examinatione confessionem extorqueri à quolibet sacri non censent canones: & quod sanctorum Patrum documento sancitum non est, superstitiosa adinventionem non est præsumendum. Spontanea enim confessione, vel testium approbatione publicata delicta, habito præ oculis Dei timore, commissa sunt regimini nostro iudicare. Occulta verò, & incognita illi sunt relinquenda, qui c. solus novit corda filiorum hominum. Hi autem qui probantur, vel consententur talis reatus se noxios, tua eos castiget moderatio: quia si ille, qui conceptum in utero per abortum deleverit homicida est, quanto magis, qui unius saltem diei puerulum peremerit, homicidam se esse exulare nequibit?

Hoc autem utrum ad omnia genera purgationis, an ad hæc duo tantum qua hic prohibita esse videntur, pertineat, non im-

a al. Lamberto. b Ivo p. 10. c. 27. c 1. Reg. 6.

merito dubitatur propter sacrificium zelyptia. Et illud Gregorius
a [Si vir, qui frigide nature esse dicitur, per verum iudicium
probare poterit uxorem suam nunquam se cognovisse, separetur
ab ea.]

C. XXI.

In libro namq. Numerorum b legitur Dominum præcepisse c
Moyse, ut loqueretur filiis Israel, Et diceret eis, [Vir, cuius uxor
vixerit, maritumq. contemnerit dormierit cum altero viro, Et id
maritus deprehenderit nequiverit, sed lateri adulterium, Et testibus
argui non poterit, quia non est inventa in stupro, si spiritus zely-
ptia concitaverit utrum contra uxorem suam, qua vel polluta est,
vel falsa suspitione appetitur, adducet eam ad sacerdotem, Et offeret
oblationem pro illa decimam partem sari farinae hordeacea: non
fundet super eam oleum, nec imponet ibus: quia sacrificium zely-
ptia est, Et oblatio in vestigiis adulterii. Offeret igitur eam
sacerdos, Et statuet coram Domino, affumetq. aquam sanctam in
vaso fictili, Et paulicillum terra de pavimento tabernaculi mittet in
eam. Cuius steret mulier in conspectu Domini, despoeriet cap-
put ejus, Et ponet super manus illius sacrificium recodationis, Et
oblationem zelyptia. Ipse autem tenebit aquas amarissimas, in
quibus cum execratione maledicta confectus, adjuvabit, tam, Et di-
cet: si non dormivisti vir alius tecum, Et si non polluta es deserto
mariti thoro, non nocent tibi aquae istae amarissimae, in quas ma-
ledicta confectus. Si autem declinasti à viro tuo, atq. polluta es, Et
concubivisti cum altero viro, his maledictionibus subiacebis: det te
Dominus in maledictionem, Et exemplum cuncterum in populo suo:
putrescere faciat tuum femur, Et tumem uerus tuus dirumpatur:
ingrediantur aquae maledictae in ventrem tuum, Et uero tumesce-
re putrescat femur tuum. Et respondebit mulier, amen, amen.
Scribitq. sacerdos ista maledicta in libello, Et dabit ei bilere: quae cum
exhauserit, tollet sacerdos de manu ejus sacrificium zelyptia, Et
alevabit illud coram Domino, imponetq. illud super altare: ut dicitur
taxat, ut prius pugillam sacrificii tollat de eo quod offertur, Et incen-
dat super altare, Et sic potum det mulieri aquas amarissimas. Quae
cum hiberit, si polluta est, Et contemptio viro adulterii rea, pertrans-
ibum eam aqua maledicta, Et inflato ventre computrescat fe-
mur, eritq. mulier in maledictionem, Et in exemplum omni popu-
lo. Maritus vero absque culpa erit, Et illa recipiet iniquitatem
suam. Quod si polluta non fuerit, innocens erit, Et faciet liberos.

4 pars. Sed qualiter huiusmodi purgatio videtur esse inhi-
bita, cum in praemissa auctoritate Stephani Papa dicitur [Spontanea
confessione, &c.]

¶ Capiti huius vulgati erat praepositum nomen Palea: sed in
omnibus, quae collata sunt, manuscriptis habetur sine ulla nomine
palea, Et quidem conjunctum cum praecedenti capite. Ac certe ver-
ficules, sed qualibet videtur indicare locum hunc Numerorum
ab ipso Gratiano recitatum fuisse.

1 ¶ Maritus verò] Hoc a se ad vers. quod si. sicut hinc
transposita ex extremo ejusdem quanti capiti Numerorum.

C. XXII. ¶ In novo testamento, monachia
non recipitur.

Item ex decreto Nicolai Papae.

Monachiam d. verò in lege non assumimus, quam
praecipiam fuisse non reperimus: quia licet quos-
dam in iure legitimus, sicut sanctum David & Goliath
sacra prodit historia, non nusquam tamen, ut pro lege re-
neatur, alicubi divina sanxit auctoritas: cum hoc, &
hujusmodi sectantes, Deum solimmodo tentare vide-
antur.

¶ Epistola scripta Carolo Regi patrio Lothario, (ex qua ca-
pit hoc est acceptum) extra Roma in codice saepe citato mona-
stii Dominianorum. In qua inter alia refertur, Lotharium, cum
sere vellet ad Theoperga sive Thierberga (ut vocat Rhegno)
ipsum uxor adulterium parasset, voluisse duos homines mono-
machiam committere: ita ut si ille, qui parat Theoperga sus-

a 33. 7. c. 1. & 2. b ab Nimeris. c. Num. 5. d. Bure.
19. 6. 1. 1. v. p. a. c. 17. q. 1. Reg. 100

retur, caderet, ipsa plane adulterii convicta conferetur. Hoc
de reprehendit Nicolaus, dicens hanc non esse legitimam rationem
probandi crimina (quamvis in Longobardici constitutionibus
in Capitalibus habeatur) sed potius nihil aliud esse, quam
tentare. Addit vero denegatum fuisse à Lothario Theoperga
suum purgationem, his verbis, sed de adulterio illa coram mi-
hi nostri praesentia purgare se voluit, sed ipse non annuit
Lothario hanc historiam describit Rhegno lib. 2. Chronicon. In
his vero ostenditur rursus huius capiti apud Gratianum non
esse generalem, quippe cum Nicolaus hoc tantum velis deponere
non esse utendum monachia ad purgationem.

5 pars. Contra in concilio Wormaciensi, c. 11.
C. XXIII. ¶ Si furta in monasterio sunt, iudicium
monachi se expurgent.

¶ Ep. a contingit, ut in monasterio furta perpetrentur,
Stur, & qui haec committant ignorentur. Idcirco in
tuimus, ut quando ipsi fratres de talibus se expurgare
deberint, Missa ab abbate celebretur, vel ab aliquo
cui ipse abbas praerecepit praesentibus fratribus, & in
pleta: Missa omnes communicent in hac verba: Co-
pus Domini sit mihi ad probationem hodie.

1 ¶ Sic expleta] In hoc capite addita sunt verba
in hoc concilio, quae à collectoribus videbantur emissa. Sed
eo satis visum est, varietatem indicare. Nam in concilio
legitur, & sic in ultima Missa celebratione, pro expur-
gatione sua corpus & sanguinem Domini nostri Jesu
Christi percipiant, quatenus ita inde innocentes se esse
ostendant.

C. XXIV. ¶ Quicumque de adulterio accusatus,
probabiliter iudicio se expurgat.

Item in Saletugadiensi concilio, c. 7.
Interrogatus est, si duo de adulterio inculpato
erint, & unus profiteatur, & alter negat, quid inde
dum sit? Decretum est à sancto concilio, ut ille, qui
verat, probabiliter iudicio expurget, & qui professus
erit, dignam poenitentiam agat.

C. XXV. ¶ Cum plures de adulterio accusentur, &
non ceteros purgare voluerit, omnes rei ha-
beantur: si ipse in iudicio
ciderit.

Item in eodem, c. 14.

Statuit de quoque sancta synodus, ut si duo de adul-
terio accusati fuerint, & ambo negaverint, & coram
concedi, ut alter illorum utrosque divino purget
si unus in hoc ceciderit, & ambo rei habeantur.

C. XXVI. ¶ Pro singulis Missa celebraretur, qui
aliquo crimine accusantur.

Item in concilio Wormaciensi, c. 10.

¶ Si Episcopo, aut Presbytero causa criminata, vel
est homicidium, adulterium, furto, & maledictio
imputatum fuerit, pro singulis Missam celebrare: id debet
& communicare, & de singulis sibi imputatis innocen-
tem se ostendere. Quod si non fecerit, quinque
liminibus ecclesiae extraneus habeatur.

¶ Celebrare] In concilio, & apud Barchinam, & hinc
sequitur, & secretam publice dicere.

¶ Item verò, quod Sixtus & Leo in fine sua purgationis ad-
monitione, ex eorum exemplo intelligendum est: exemplum enim sui
resaltum in litteris ceteris praescribere legem purgationis.

QVAESTIO IV.

¶ Quod verò quarto loco quaeritur, an
testimonium Episcopi sit condemnandum, magis
quam auctoritate probatur. Sicut enim Episcopus

a Barch. l. 1. cap. 64. b ab aldeano. c Barch. l. 1. cap. 10.
opera, l. 1. p. 15. cap. 173. d Barch. l. 1. p. 15. cap. 173.
e ad decidit. f Barch. l. 1. c. 97. l. 1. p. 15. cap. 173.
reddere.

